

Sygn. akt I ACa 720/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Iwona Wiszniewska
Sędziowie:	SSA Eugeniusz Skotarczak (spr.) SSA Agnieszka Sołtyka
Protokolant:	st.sekr.sądowy Wioletta Simińska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa J. C. i K. C.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w S.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 5016/13

I. oddala apelację,

II. zasądza od powodów J. C. i K. C. solidarnie na rzecz pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w S. kwotę 397,44 (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści cztery grosze) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Eugeniusz Skotarczak Iwona Wiszniewska Agnieszka Sołtyka

Sygn. akt: I ACa 720/14

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. C. i K. C. przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w S. o uchylenie uchwały z dnia 3 września 2013 roku w przedmiocie sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014 roku oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że K. i J. małżonkowie C. są właścicielami lokalu mieszkalnego o łącznej powierzchni 165,4 m⁽²⁾, stanowiącego odrębną nieruchomość, położonego w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy w Słubicach prowadzi KW nr (...). Nieruchomość powyższą powodowie nabyli na podstawie umowy sprzedaży z dnia 26 listopada 2009 roku jako nieruchomość stanowiącą lokal niemieszkalny wraz z prawami z nim związanymi. Pismem z dnia 16 grudnia 2009 roku powodowie zwrócili się do Starosty (...) o zmianę sposobu użytkowania z nieruchomości –z lokalu usługowego na lokal mieszkalny.

Pismem z dnia 6 maja 2013 roku powodowie zwrócili się do pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w S. o zmianę sposobu rozliczania ciepła w budynku mieszkalnym położonym przy ulicy (...) w S. z obecnie stosowanego tj. według powierzchni poszczególnych lokali na metodę z wykorzystaniem ciepłomierzy.

Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej (...) pismem z dnia 26 sierpnia 2013 roku poinformował członków wspólnoty o zwołaniu na dzień 3 .09.2013 r. zebrania wspólnoty, doręczając jednocześnie porządek zebrania. W punkcie 7 porządku zebrania wskazano , iż odbędzie się dyskusja nad propozycją K. i J. C. dotyczącą sposobu rozliczania centralnego ogrzewania.

Na zebraniu Wspólnoty Mieszkaniowej w dniu 3 września 2013 roku zgodnie z podanym porządkiem odczytane zostało pismo powodów z dnia 6 maja 2013 r. , następnie odbyła się dyskusja i poddano propozycję powodów dotyczącą zmiany sposobu rozliczania centralnego ogrzewania pod głosowanie. Jedna osoba – pełnomocnik powodów opowiedział się za instalacją ciepłomierzy , jedna osoba – H. R. była za odliczeniem części niemieszkalnych. Pozostali właściciele byli za pozostawieniem dotychczasowego sposobu rozliczenia co. tj według wielkości powierzchni poszczególnych lokali. Z treści protokołu zebrania wynika ,że w związku z tym, iż dwoje właścicieli optowało za innym rozwiązaniem niż pozostali (39% właścicieli) postanowiono, że zarząd wspólnoty przeprowadzi rozmowę z nieobecniymi na zebraniu właścicielami lokali w sprawie zainicjowanej przez powodów ,aby uzyskać większość. W związku z nieobecnością na zebraniu Wspólnoty Mieszkaniowej w dniu 3 września 2013 roku części właścicieli lokali zarządca oraz Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej przeprowadził rozmowę z nieobecniymi członkami wspólnoty po zakończeniu zabrania. Właściciele lokali – S. K., S. P., B. H., M. P. oraz J. i H. K. po przekazaniu przez zarządcę i Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej informacji dotyczącej propozycji powodów, nie wyrazili zgody na zmianę sposobu rozliczania co.. Z przeprowadzonej rozmowy została sporządzona notatka służbowa.

Pismem z dnia 16 października 2013 roku powodowie zwrócili się do pozwanej o wydanie formalnej uchwały w przedmiocie niewyrażenia zgody na zmianę sposobu rozliczenia centralnego ogrzewania, zgodnie z treścią notatki służbowej z dnia 03 września 2013 roku.

Zgodnie z § 21 statutu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) projekty uchwał właścicieli zgłaszają: zarząd wspólnoty, właściciele lokali, Rada Wspólnoty. Projekty uchwał zgłoszone do zarządu przez właścicieli dysponujących łącznie ponad 1/10 udziałów w nieruchomości wspólnej oraz projekty uchwał zgłoszone przez Radę Wspólnoty muszą być poddane przez Zarząd pod głosowanie w ciągu 30 dni od daty głoszenia, chyba, że wnioskodawcy zaproponowali późniejszy termin głosowania. Zgodnie z § 27 statutu uchwały podejmuje się na zebraniu właścicieli. Głosowania nad uchwałami przeprowadza się pisemnie na karcie do głosowania, która musi zawierać treść uchwały z powołaniem na podstawę głosowania i wskazane rubryki. Właściciel, który wziął udział w głosowaniu, otrzymuje bezzwłocznie kopię karty do głosowania.

Powódka K. C. wystąpiła przeciwko pozwanej z pozwem w którym domagała się ustalenia, że pomiędzy nią a wspólnotą nie istnieje stosunek zobowiązaniowy na mocy którego powódka winna jest pozwanej na dzień 31 grudnia 2011r. kwotę 2.858,87 zł. z tytułu rozliczenia kosztów centralnego ogrzewania przy uwzględnieniu powierzchni 165,40 m² lokalu mieszkalnego. Sąd Rejonowy w Słubicach, w wyroku z dnia 8 sierpnia 2012 roku wydanym w sprawie I C 150/12 oddalił powództwo. Powódka wywiodła od powyższego orzeczenia apelację, która została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 4 grudnia 2012 roku wydanym w sprawie V Ca 547/12.

Sąd Okręgowy uznał, że powództwo oparte na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali jest nieuzasadnione. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd wskazał, że musiał przede wszystkim rozważyć kwestię czy na zebraniu wspólnoty w dniu 3 września 2013 roku została podjęta uchwała w przedmiocie zmiany sposobu rozliczenia kosztów co. , czy też jak podnosiła pozwana nie doszło do dokonania takiej czynności.

Sąd podkreślił, że żadna ustawa nie definiuje pojęcia uchwały. Tak jest również w przypadku ustawy o własności lokali. Uchwała stanowi szczególny rodzaj czynności prawnej będący wyrazem woli osób uprawnionych do jej podjęcia. Nieodzowną częścią każdej czynności prawnej jest oświadczenie woli, które jednak musi się wiązać z chęcią spowodowania powstania, ustania lub zmiany treści stosunku prawnego. Dokonując rozważań w niniejszej sprawie Sąd odniósł się do art. 60 kc, 56 kc.

Analizując dowody zebrane w sprawie Sąd uznał, że na zebraniu wspólnoty mieszkaniowej w dniu 3 września 2013 roku nie doszło do podjęcia uchwały.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, że wspólnota mieszkaniowa w dniu 3 września 2013 roku podjęła uchwałę o treści wskazanej przez powodów w pozwie. Powodowie w piśmie z dnia 26 maja 2013 roku wnosili o zmianę sposobu rozliczania ciepła w budynku mieszkalnym położonym przy ul. (...) w S. z obecnie stosowanej tj. według powierzchni poszczególnych lokali na metodę z wykorzystaniem ciepłomierzy. Nie ulega wątpliwości, iż na dzień 3 września 2013 roku zostało zwołane zebranie wspólnoty mieszkaniowej i że w punkcie 7 porządku obrad zawarto, że wniosek powodów dotyczący sposobu rozliczania centralnego ogrzewania będzie poddany dyskusji. Z protokołu zebrania wspólnoty, którego treści powodowie nie kwestionowali wynika, że odczytano pismo pełnomocnika powodów o zaproponowaniu zmiany dotychczasowego rozliczenia ciepła poprzez założenie ciepłomierzy. Rozpoczęła się dyskusja z przeważającą decyzją negatywną. Zarządca wyjaśnił na czym polega założenie ciepłomierzy. Propozycję powodów poddano pod głosowanie. Za instalacją ciepłomierzy wypowiedział się tylko pełnomocnik powodów. H. R. opowiedziała się za odłączeniem części niemieszkalnych. Pozostali właściciele optowali za pozostawieniem dotychczasowego rozliczenia centralnego ogrzewania. Jak wynika ze sporządzonej w dniu 9 września 2013 roku notatki służbowej przeprowadzono rozmowy z pozostałymi właścicielami lokali mieszkalnych w związku z ich nieobecnością na zebraniu Wspólnoty Mieszkaniowej co do propozycji powodów na temat sposobu rozliczania co. . Nie wyrazili oni zgody na zmianę sposobu rozliczania.

Zdaniem Sądu takie zachowanie członków wspólnoty znajduje uzasadnienie w przepisach prawa. Osoby biorące udział w zebraniu mogły wyrazić opinię w sprawach mających wpływ na zamieszkiwanie we wspólnym budynku. Głosowanie w tej kwestii stanowiło istotnie zajęcie stanowiska nie rodzące żadnych konsekwencji, ani też nie nakazujących zarządowi podejmowania określonych działań. Na zebraniu wspólnoty podejmowane są najważniejsze decyzje dotyczące wspólnoty wywołujące określone skutki prawne. Fakt, iż stanowisko członków wspólnoty znalazło odzwierciedlenie w protokole zebrania, notatce służbowej nie świadczy zdaniem Sądu o tym, że wspólnota podjęła uchwałę. Podjęte działanie miało na celu uzyskanie opinii członków wspólnoty, opinii nie rodzącej żadnych konsekwencji prawnych. Jak już wyżej podkreślono powodowie nie udowodnili aby wspólnota podjęła uchwałę o nie wyrażeniu zgody na zmianę sposobu rozliczania co. Sąd zwrócił uwagę na to, że z porządku obrad wynika jakie uchwały będą podejmowane na zebraniu w dniu 3 września 2013 roku. Nie dotyczy to jednak zmiany sposobu rozliczania centralnego ogrzewania w związku z wnioskiem powodów. Jasno wyrażono w porządku obrad, iż nad wnioskiem powodów ma być prowadzona dyskusja. Z protokołu zebrania również nie wynika aby odbyło się głosowanie nad podjęciem uchwały o zmianie sposobu rozliczania co. Należy zauważyć, że z § 21 statutu wspólnoty mieszkaniowej wynika, że min. właściciele lokali zgłaszają projekt uchwał. Powodowie powinni znać procedurę zgłaszania projektu uchwał. Pismo z dnia 6 maja 2013 roku nie stanowi projektu uchwały i tak też nie zostało potraktowane. Z protokołu zebrania jasno wynika, że odczytane było pismo a nie projekt uchwały powodów. Z dowodów wskazanych przez powodów nie wynika aby uchwała o treści wskazanej przez powodów w pozwie została podjęta.

Rozpoznając sprawę Sąd nie dał wiary zeznaniom powodów oraz świadka H. R. co do podjęcia uchwały o treści wskazanej przez powodów w pozwie, gdyż nie znajdują one potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania. Powodowie nie byli obecni na zebraniu. Był obecny ich pełnomocnik. Natomiast świadek pamięta

jedynie że podnosił rękę w trakcie głosowania i w ocenie świadka ten fakt stanowi o tym, że została podjęta uchwała. Sąd oparł się natomiast na zeznaniach J. S., E. R. i D. Z. albowiem stanowią one uzupełnienie dowodów zebranych w sprawie tj min protokołu zebrania wspólnoty z dnia 3 września 2013 roku, porządku obrad, notatki służbowej z dnia 9 września 2013 roku.

Uwzględniając przedstawione wyżej okoliczności Sąd uznał, że powodowie nie wykazali swoich racji a zatem powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie artykułu 98 § 1 kpc.

Apelację od wyroku wnieśli powodowie.

Zaskarżyli go w całości, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 233 kpc. mających istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez dowolną oceną zebranych w sprawie dowodów, nie uwzględniając dokumentów i dowodów zgromadzonych w sprawie i ocenę materiału dowodowego w sposób z góry podporządkowany treści wydanego wyroku, co w konsekwencji skutkowało obrazą przepisów prawa materialnego:

a/ art. 23 ust. 1 Ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, w zakresie przyjęcia, iż w dniu 03.09.2013 r. na zebraniu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w S. nie doszło do podjęcia uchwały właścicieli lokali w wyniku częściowego oddania głosów na wskazywanym zebraniu a częściowo w drodze ich indywidualnego zebrania;

b/ art. 5 Kodeksu Cywilnego poprzez nieuznanie przez Sąd I instancji, iż decyzja z dnia 03.09.2013 r., podjęta na zebraniu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w trybie art. 23 ust. 1 Ustawy z dnia 24.06.1994 r. o własności lokali, przy wyrażeniu woli i intencji wszystkich uprawnionych właścicieli lokali, nie miała charakteru uchwały, a zgłoszony przez skarżących wniosek o zmianę dotychczasowego sposobu rozliczania kosztów ogrzewania nie stanowił projektu uchwały, które to zmierza jedynie do pozbawienia skarżących możliwości jej zaskarżenia jako niezgodnej z przepisami prawa oraz naruszającej ich interes i prawidłowy zarząd rzeczą wspólną w myśl art. 25 ust. 1 w/w Ustawy o własności lokali.

Biorąc pod uwagę powyższe powodowie wnieśli o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa wraz z zasądzeniem od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem I i II Instancji według norm przepisanych lub według zestawienia złożonego na rozprawie.

Ewentualnie o:

2. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania wraz z kosztami za postępowanie przed Sądem I i II Instancji w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnej stawki przewidzianej przepisami.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powodów jest bezzasadna.

Sąd odwoławczy co prawda podziela częściowo zarzuty powodów wskazane w apelacji, ale ostatecznie nie zmienia to oceny prawidłowości oskarżonego orzeczenia.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, wbrew rozważaniom Sądu I instancji na zebraniu pozwanej wspólnoty mieszkaniowej w dniu 3 września 2013 roku doszło do podjęcia uchwały, która w swojej treści nie wyrażała zgody na zmianę dotychczasowego sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania poszczególnych lokali.

Dotychczasowy sposób rozliczania kosztów centralnego ogrzewania obliczany jest według powierzchni lokali przynależnych do poszczególnych właścicieli, co potwierdzone zostało podczas głosowania na zebraniu wspólnoty w dniu 12 lutego 2004 roku (k. – 77-81). Wspólnota mieszkaniowa w drodze głosowania jak i w trybie indywidualnego zbierania głosów w dniu 3 września 2013 roku, co jest okolicznością niesporną między stronami, nie wyraziła zgody na zmianę dotychczasowego sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania na sposób zaproponowany przez powodów tj. rozliczania tych kosztów według wskazań ciepłomierzy, które to ciepłomierze miałyby być dopiero zamontowane w budynku wspólnoty.

Przedmiotem sporu jest czy przeprowadzone głosowanie odbyło się nad projektem uchwały i jej podjęciem, czy też głosowanie odbyło się jedynie celem niejako podsumowania nad dyskusją nad kwestią zmiany sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania.

Zdaniem Sądu odwoławczego stanowisko Sądu I instancji wskazujące, że powództwo należało oddalić, gdyż w przedmiotowej sprawie wspólnota głosowała nie nad stosownym projektem uchwały lecz nad głosem w dyskusji, a tym samym nie podjęta została w tej mierze żadna uchwała, nie znajduje uzasadnienia.

Sąd I instancji dla uzasadnienia swojego stanowiska wskazuje, że zarówno w zawiadomieniu z dnia 26.08.2013 r. o terminie zebrania (k. – 17), jak i z protokołu z dnia 3 września 2013 roku z zebrania właścicieli lokali wchodzących w skład pozwanej wspólnoty (k. – 18-20) oraz notatki służbowej z dnia 3.09.2013 r. (k. – 21) oraz oceny zeznań świadków wynika, że wspólnota głosowała w spornej kwestii nie nad uchwałą lecz nad głosem w dyskusji.

Rozważania Sądu I instancji należy w tej mierze uznać za wysoce sformalizowane, nie oddające istoty i celu przeprowadzonego głosowania.

Członkowie wspólnoty mimo braku formalnego przyjęcia iż głosują nad projektem uchwały w spornej kwestii w rzeczywistości głosowali za podjęciem uchwały.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29.10.2010 roku w sprawie I CZ 77/2010 wskazał, że uchwała stanowi szczególny rodzaj czynności prawnej będącej wyrazem woli osób uprawnionych do jej podjęcia. Ustawodawca określił jedynie sposób podjęcia uchwały (art. 23 ust. 1-2 ustawy o własności lokali) nie wprowadzając wymagań co do formy jej zapisu.

Stanowiska Sądu I instancji nie sposób pogodzić z niespornymi okolicznościami w sprawie a mianowicie głosowaniem nad stanowiskiem powodów, a dodatkowo głosowaniem w trybie indywidualnego zbierania głosów.

Nadto świadek H. R. (k. – 150) zeznała, że głosowano nad uchwałą w spornej kwestii, a Sąd I instancji w sposób niezgodny z art. 233 § 1 kpc. ocenił zeznanie tego świadka.

Podzielenie stanowiska apelujących co do faktu podjęcia w dniu 3 września 2013 roku przez pozwaną wspólnotę uchwały, która w swej treści nie wyrażała zgody na zmianę sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania nie skutkuje jednak uznaniem zasadności apelacji powodów.

Wskazać bowiem należy, że przy rozważaniu czy doszło do naruszenia interesów powodów (art. 25 ust. 1 ustawy o własności lokali) wskazać należy na charakter powództwa o uchylenie uchwały wspólnoty. Powództwo takie bowiem ma na celu wyłącznie uchylenie podjętej uchwały, tj. zniweczenie stosunków prawnych wynikających z tej uchwały, a jego przedmiotem nie jest natomiast zobowiązanie pozwanej wspólnoty do określonego zachowania, w szczególności Sąd nie może w wyroku zobowiązać wspólnoty do podjęcia uchwały o określonej treści, czy wymóc na niej w żaden inny sposób podjęcia w przyszłości uchwały o treści zgodnej z żądaniem powoda. Podobne stanowisko zajął Sąd

Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 27 lutego 2001 roku, sygn. akt V CZ 4/01. Ponadto bezprzedmiotowe jest uchylenie czegoś co uchwałą w ogóle nie zostało objęte.

Przenosząc powyższe na realia w powyższej sprawie wskazać należy, że zaskarżoną uchwałą nie została objęta jakakolwiek treść zezwalająca na przyjęcie, iż kreuje ona nowe stosunki prawne, gdyż neguje ona żądanie powodów co do sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania. Brak jej uchylenia nie powoduje naruszenia żadnego interesu powodów, gdyż nawet przy założeniu, że uchwała ta zostałaby uchylona, powodowie nie uzyskają zamierzonego celu, gdyż pozostałby wówczas jako obowiązujący (i obowiązujący nadal) dotychczasowy sposób rozliczania kosztów centralnego ogrzewania według posiadanej powierzchni lokalu.

Ponadto, co wskazano w rozważaniach wyżej, uchylenie uchwały pozwanej wspólnoty z 3 września 2013 roku w sposób pośredni miałyby na celu zobowiązanie pozwanej wspólnoty do zmiany sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania, a nie temu służy powództwo ujęte w art. 25 ust. 1 ustawy o własności lokali.

Niezależnie od tego wskazać należy, że oczywiście pozwana wspólnota może zmienić sposób rozliczania kosztów centralnego ogrzewania nawet na wskazywany przez powodów, ale nie ma tego obowiązku.

Wskazać należy, że ekonomiczną przyczyną odmowy żądaniom powodów, na co wskazuje pozwana w piśmie z dnia 10 stycznia 2014 roku – odpowiedź na pozew (k. – 35-43), są związane ze zmianą (zgodnie z żądaniem powodów) koszty kilkakrotnie przekraczające możliwości wpływów z funduszu remontowego (około 6000 złotych do 30000 złotych spodziewanych kosztów).

Wskazać już nadto marginalnie należy, że niezależnie od możliwości prawnych i technicznych zmiany sposobu rozliczania kosztów centralnego ogrzewania przez pozwaną wspólnotę dotychczasowy sposób rozliczania nie jest sprzeczny, wbrew twierdzeniom powodów z art. 45a ust. 8 i art. 45a ust. 9 ustawy prawo energetyczne, które przewidując możliwość rozliczania zarówno według systemu stosowanego przez wspólnotę jak i proponowanego przez powodów pozostawia wybór w tej mierze wspólnotcie.

Dotychczasowy sposób rozliczania kosztów tej energii nie jest również sprzeczny z postanowieniem statutu spółdzielni (k. – 106-117) w szczególności z § 7 ust. 6 i § 14 ust. 2), a także zapisami umowy nr (...) z dn. 1.01.2003 r. łączącej pozwaną wspólnotę z Zakładem (...) Spółki z o.o. z S. (k. – 84-88).

Prawidłowość sposobu rozliczania kosztów energii cieplnej potwierdza również prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 8 sierpnia 2012 roku sygn. akt I C 150/12.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny mając powyższe rozważania na uwadze – a w szczególności brak wykazania przez apelujących którejkolwiek z przesłanek pozwalających uwzględnić zarzuty apelacji a przewidzianych w art. 25 ust. 1 ustawy o własności lokali, oddalił apelację powodów na podstawie art. 385 kpc. jako bezzasadną.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny oparł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc. w związku z 11 ust. 1 pkt 1 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz. 461) – kwota 135 złotych oraz kwota 262,44 złotych z tytułu poniesionych wydatków – kosztów przejazdu pełnomocnika pozwanej na trasie S. – S. – S. (k. – 200).

Jednocześnie Sąd Apelacyjny zasądził wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w stawce minimalnej uznając, że nie zaistniały przesłanki uzasadniające podwyższenie tej stawki w rozumieniu § 2 ust. 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia.

SSA E.Skotarczak SSA I.Wiszniewska SSA A.Soltyka